

Iványi Gábor, MET elnök levele a parlamenti képviselőkhez - 2014. szeptember 22.

Tisztelt Képviselő!

A Parlament őszi ülészsaka közeli napjainak a valamelyikén Ön elé kerül az **Egyházi Törvény** (Etv) melléklete módosításának ügye. Arról van szó, hogy az EMMI hozzávetőleg egy éve (még az előző parlamenti ciklus alatt kezdett), összetett vizsgálata tíz, korábban egyházi státuszától megfosztott egyházat minden tekintetben alkalmasnak talált a jelenlegi Etv szerinti egyházi jogállás elnyerésére. Megvizsgált bennünket a nemzetbiztonsági hatóság is és egyikünkönél sem talált nemzetbiztonsági kockázatot. Ekkor maga elé idézett minket a jelenlegi **Parlament Igazságügyi Bizottsága**, mely sértő érdektelenség és némi elnöki arrogancia éreztetése mellett megállapította, hogy jelentős társadalmi szerepvállalásunk ellenére ez a tevékenységünk nem érvényesül kellően általános körben (itt feltehetőleg arra gondolhatott **Rubovszky** – kereszténydemokrata – képviselő úr, a bizottság elnöke, hogy **Jézus** példáját követve leginkább a szegények, a kirekesztettek felé szolgálunk, és nem a kiváltságosok kegyeit keressük), ezért azt javasolja Önöknek, hogy utasítsák el felvételünket az Etv mellékletében felsorolt egyházak lajstromába. **Én azonban azt várom Öntől, hogy az egyházi státuszunk visszaállítását jelentő „IGEN!” szavazatot adja le ebben az ügyben.** Nem csupán tíz (zsidó, keresztény és más vallású) jogfosztott egyházzal van szó. Az igazság és jogosság érvényesülésére váró kör sokkal szélesebb. Önök előtt azonban jelenleg csak tíz egyház ügye fekszik. Noha fontos számomra a most érintettek (sőt a többi meghurcolt egyház) sorsa is, ezek a felekezetek azonban nem kértek arra, hogy a szószólójuk legyek. Viszont egyházamat, a rendszerváltás előtti hetvenes években a kommunista diktatúra által éveken át üldözött, majd 1981-ben, még az 1895.évi XLIII.Tc által államilag elismert **Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget** teljes felhatalmazással és felelősséggel képviselem. **Az „IGEN!” melletti érvelésemet hét szemponttal támasztom alá:**

1. Az új Etv megalkotását semmiféle tisztességes indok nem tette szükségessé. A leg súlyosabb érv, hogy tudniillik egyesek visszaéltek volna az egyházi jogállással és anyagi előnyök szerzése céljából nyilvánították volna magukat vallásfelekezetté – soha nem nyert bizonyítást. Mi több, ilyen ügyben sem addig, sem azóta az ügyészség nem indított eljárást. A politika irányából megfogalmazott vádak légből kapott városi legendákon alapultak. Nem tekinthetjük őket másnak, mint a hatalomhoz is méltatlan sértegetéseknek. Egy hamisságban fogant jogi eljárás áldozataivá tennének Önök bennünket, ha nemet mondanának jogállásunk helyreállítására.
2. Az Etv lényegében társadalmi és parlamenti vita nélkül született. Megalkotói csupán saját szemükben vélték az új jogszabályt „kodifikációs remekműnek”. A szakmai fórumok (pl. a **Velencei Bizottság**, amelyet egyébként a magyar kormány kért fel kritikára) súlyos aggályokat fogalmaztak meg. Az általuk bírált paragrafusok máig elfogadhatatlan pontjai a törvénynek. Ilyen, többek között a visszamenőleges jogfosztás, az egyenlő elbánás hiánya, vagy az a tény, hogy az egyházi státuszt nem a független bíróság, hanem egy politikai testület – a parlament- (ráadásul kétharmados szavazati többséggel) biztosíthatja csupán. Ha Önök most nemmel szavaznának, ezzel elősegítenék, hogy egy szakmailag határozottan kifogásolható, minden konszenzust mellőző törvény maga alá gyűrjön minket.

3. Az Etv (végszavazás előtt néhány órával alapvetően átformált) első változatával szemben az **Alkotmánybírósághoz** (Ab) fordultunk, mely „közjogi érvénytelenségre” hivatkozva megsemmisítette a törvényt. A kormány ezzel egy időben új, lényegében változatlan tartalmú, bár még szigorúbb feltételeket támasztó jogszabályt fogadtatott el a parlamenttel, mellyel szemben kénytelenek voltunk ismét az Ab-hoz fordulni. A legfőbb testület most is (érveinket akceptáló, a Velencei Bizottság kritikáival egyetértő) pozitív döntést hozott, sőt kijelentette, hogy egyházi jogállásunkat helyre kell állítani és kártérítési igényünk is jogos. Ez a döntés ma is jogerős, a kormány folyamatosan mulasztást követ el a végrehajtás eliminálásával. A helyzetet jogilag az sem menti, hogy a kormány újabb törvénymódosítást hajtatott végre, mellyel az alkotmánysértő tételeket hozzáférhetetlenné téve, azokat alaptörvényébe süllyesztette és korlátozta az Ab hatáskörét. Amennyiben Önök nemmel szavaznának, ez az Ab jogerős döntésének a megvetése lenne.
4. Az újabb és újabb törvényváltoztatásokra mindig határidőben és kifogásolhatatlan választ adtunk. Tennünk kellett ezt azért is, mert az együttműködés elutasítása esetére indoklás nélküli, nyilvántartásból való törléssel és teljes vagyonek Kobzással fenyegettek bennünket. **Az akkor illetékes parlamenti bizottság** azonban egyszerűen elszabotálta ügyünk továbbvitelét. Ha most Önök nemmel szavaznának, igazságtalanul figyelmen kívül hagynák, hogy még az általunk (és a szakmai fórumok által is) kifogásolt, ellenünk hozott törvények alapján is megfelelünk (és a példátlan szigorítások ellenére is megfelleltünk) az egyházakkal szemben támasztott feltételeknek (melyeket eltérő bánásmóddal az un bevett egyházaktól nem vártak el).
5. Miután minden hazai jogorvoslati lehetőséget kimerítettünk, a **Strasbourgi Európai Emberi Jogi Bírósághoz** fordultunk, mely ez év áprilisában úgy döntött, hogy méltatlanul elvett egyházi státuszunkat helyre kell állítani, és a magyar államnak hat hónap alatt meg kell egyeznie velünk. A kormány ugyan megfellebbezte a döntést, de ez csupán időhúzásnak bizonyult. A bíróság nem fogadta be az új, méltányolható elemeket nem tartalmazó szempontokat, így az ítélet jogerőre emelkedett. Amennyiben Önök nemmel szavaznának, önként vállalt politikai közösségünk elveit és hazánk nemzetközi szerződéseit tagadnák meg. Ilyet még a hasonló ügyben szintén peresztes nagy Oroszország sem engedett meg magának.
6. Önök a magyar nép akaratának képviselőit kaptak megbízatást tőlünk, és arra, hogy a végrehajtás törvényessége felett őrkdjenek. Minden állampolgárnál nagyobb az Önök felelőssége. Hinniük kell abban, hogy felelős formálói, a mai magyar jogállamiságnak. Tudniuk kell, hogy döntéseinkért egyszer mindnyájunknak számot kell adnunk. Ezért teljes alázattal és a szakmaiság minden eszközével érvényre kell juttatniuk az igazság(gosság)ot és a törvény(essége)t. Tisztességgel csak olyan döntéseket hozhatnak, amelyek ezt a célt szolgálják. **Amennyiben nemmel szavaznának ügyünkben, igazságtalan és törvénytörő eljárásban vállalnának bűnös szerepet.**
7. Végül, arra gondoltam, hogy – gyakorló lelkipásztorként – megosztom Önökkel egyik mai bibliai olvasmányomat. Ehhez, a 146. Zsoltárhoz fűzött gondolataimmal akarom zárni leveletem: „*Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat! Dicsérem az Urat, amíg élek; énekelek az én Istenemnek, amíg vagyok. Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, aki meg nem menthet! Kimegyen a lelke; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő tervei. Boldog, akinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenébe; Aki teremtette az eget és földet, a tengert és mindent, ami bennük van. Aki megtartja a hűségét örökké; igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ad az*

éhezőknek. Az Úr megszabadítja az elfogottakat. Az Úr megnyitja a vakok szemeit, az Úr felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti az Úr az igazakat. Megoltalmazza az Úr a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja. Uralkodni fog az Úr örökké, a te Istened, oh Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az Urat!”A bibliai szakasz szembeállítja a halandó „fejedelmek” mulandó „terveinek” szolgálatát és az irántuk való vak elkötelezettséget a világot teremtő, örökké hűséges, igazságszerető, szolidáris és méltányos Isten imádatával. A zsoltár ismeretlen szerzője reméli, hogy megértjük: a jó választásnak nincs alternatívája rövidtávon sem. Önök közül sokan elhihették, hogy egy valaki jelenti a törvényt, a bölcsességet, az igazság mércéjét és övé minden döntés felelőssége is, Önöknek pedig az igazság és jogosság örök elveitől függetlenül is, ellentmondás nélkül szolgálniuk kell ezt az akaratot. Egyesek talán megriadtak attól a gondolattól, hogy ellenkező esetben nem érvényesülhetnek vagy kiveti őket magából az a kör, melynek tömeghangulata biztonságérzetet sugall. Mások esetleg az ellenszolgáltatásra gondoltak. De vajon mi realizálható ezen az oldalon? **Jézus** azt kérdezi egyszer követőitől (**Márk evangéliuma** 8,36-37), hogy „mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?” Mit nyerhetnek Önök a lelkiismeret kiiktatásával segített törvényhozói döntésekért cserébe? Egyszeri végkielégítést? Trafik-koncessziót? Valamelyik szegény pásztor nyája alól kirántott birkalegelőt? De csakugyan, megéri-e egy valakiért feláldozniuk lelki békéjüket, Isten jó tetszését? Nem egy valaki, hanem csakis Egy Valaki méltó az Önök feltétlen bizalmára és hódolatára, mert Övé „az ország és a hatalom és a dicsőség mindörökké”. **Ne szavazzanak ellenünkre „nemet”, s ha „tartózkodásnál” nagyobb a bátorságuk, „igen” szavazatukkal adják vissza teljes vallásszabadságunkat!**